

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.165 van 4 mei 2001
in de zaak A. 97.084/IX-2754.**

In zake : Paul GOEDHUYS,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kroonlaan 190

tegen :

de Vlaamse Radio- en Televisieomroep,
NV van publiek recht (VRT),
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Paul GOEDHUYS op 31 oktober 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van de gedelegeerd bestuurder van de VRT, houdende de statutaire eindbeoordeling 'onvoldoende' voor het prestatiejaar 1999, hierbij steunend op het advies van de Kamer van Beroep";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS op grond van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 20 maart 2001 houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 2001;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. NAVASARTIAN verschijnt voor verzoeker, en van advocaat Th. EYSKENS, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voor de zaak relevante gegevens kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 14 februari 2000 stelt de Chef Ontvangst Interne/Externe Relaties een evaluatieformulier op waarin verzoeker voor het beoordelingsjaar 1999 de globale beoordeling "onvoldoende" wordt toegekend. Nadat verzoeker hierbij zijn opmerkingen heeft genoteerd sluit het Hoofd Interne/Externe Relaties zich aan bij dit

voorstel. Het wordt met dienstnota van 20 april 2000 nader toegelicht.

1.2. Op 25 april 2000 meldt verzoeker met verwijzing naar voormelde bijkomende toelichting dat hij er niet mee akkoord gaat en dat hij er bezwaar tegen aantekent.

1.3. Op 28 juni 2000 wordt verzoeker, bijgestaan door een vakbondsafgevaardigde, gehoord door de kamer van beroep inzake jaarlijkse beoordelingen.

De kamer van beroep adviseert op 5 juli 2000 de voorgestelde eindbeoordeling "onvoldoende" te handhaven.

1.4. Verzoeker betwist de conclusies van de kamer van beroep. Overeenkomstig artikel 10, tweede lid, van bijlage 3 van het administratief personeelsstatuut beschikt hij over acht kalenderdagen om een laatste verweerschrift in te dienen bij de directeur Human Resources, wat hij doet op 25 augustus 2000.

1.5. Op 11 september 2000 bevestigt de gedelegeerd bestuurder de door de kamer van beroep op 5 juli 2000 voorgestelde eindbeoordeling "onvoldoende". Dat is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift tot nietigverklaring als eerste middel de schending aanvoert van de bepalingen van artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie en van de Franse gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke

rechtspersonen die ervan afhangen, (hierna : APKB); dat hij argumenteert dat de regels inzake evaluatie die voorkomen in het personeelsstatuut van de VRT en in bijlage 3 ervan moeten worden getoetst aan de bepalingen van voornoemd koninklijk besluit van 26 september 1994, aangezien deze bepalingen ook van toepassing zijn op de personeelsleden van de VRT; dat hij ter staving van zijn middel verwijst naar het arrest nr. 39/97 van 14 juli 1997 van het Arbitragehof, waarin werd geoordeeld dat naar luid van artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, de in dat artikel bedoelde algemene principes "van rechtswege" zonder onderscheid van toepassing zijn op het personeel -het onderwijspersoneel uitgesloten- van de publiekrechtelijke rechtspersonen die van een gemeenschap of gewest afhangen, zodat de Koning zich geen bevoegdheid heeft kunnen voorbehouden om de publiekrechtelijke rechtspersonen aan te wijzen op wier personeel de algemene principes slechts van toepassing zouden zijn en dat artikel 62, § 1, van het koninklijk besluit van 26 september 1994 derhalve in strijd is met eerdergenoemd artikel 87, § 4, en op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten; dat verzoeker vervolgt dat volgens artikel 25, eerste lid, 7°, van het APKB, indien de ambtenaar er niet mee kan instemmen dat hij niet de meest positieve waardering heeft gekregen, hij wat de inhoud betreft recht heeft op beroep bij de directieraad en dat volgens artikel 25, eerste lid, 8°, de ambtenaar, behoudens het in 7° bedoelde geval, indien hij niet kan instemmen met de hem medegedeelde evaluatie, wat inhoud en vorm betreft recht op beroep heeft bij een commissie die voor de ene helft samengesteld is uit leden aangewezen door de overheid en voor de andere helft uit leden aangewezen door de representatieve vakorganisaties van het personeel, welke commissie een advies- of beslissingsbevoegdheid heeft; dat dit alles volgens verzoeker inhoudt dat de ambtenaar van de VRT ofwel een beroep zou moeten kunnen aantekenen bij de raad van

bestuur (of misschien bij het directiecomité zoals bedoeld door artikel 13, § 3, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie), ofwel het beroepsorgaan "paritair" moet zijn samengesteld uit leden aangewezen door de gedelegeerd bestuurder (of het directiecomité) en anderzijds door de representatieve vakorganisaties, wat in de onderhavige zaak niet het geval was : artikel 8 van bijlage 3 van het statuut bepaalt dat de kamer van beroep bestaat uit een voorzitter en drie leden, aangesteld door de gedelegeerd bestuurder, het voorzitterschap berust bij de algemeen directeur die, naar de mening van de gedelegeerd bestuurder, het minst bij de zaak betrokken is; dat die bepaling volgens verzoeker in strijd is met de eerder geciteerde tekst van artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, van het APKB;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen ingediend in het kader van de vordering tot schorsing antwoordt dat het APKB volkomen onaangepast is aan de structuur van de VRT, die bijvoorbeeld niet eens een directieraad heeft, zodat artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, van het APKB dan ook in een aan de bestaande toestand aangepaste versie moet worden gelezen; dat zij voorts stelt dat de structuur van de VRT in die zin ook volkomen onverenigbaar is met de organisatorische vereisten zoals vooropgesteld in artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, van het APKB wat niet eens zo onverklaarbaar is nu een naamloze vennootschap van publiek recht de structuur heeft van een handelsvennootschap en het APKB trouwens niet wettig zou vermogen de VRT tot een aangepaste structuur te dwingen; dat, zelfs in acht genomen het voorgaande, de VRT zich intern derwijze heeft georganiseerd dat de rechten van alle betrokkenen in het kader van de beoordelingsprocedures optimaal en maximaal kunnen worden gerespecteerd, uiteraard vanuit de specifieke VRT-structuur, wat verzoeker overigens niet betwist; dat de verwerende partij daarbij verwijst naar de diverse procedures welke de eindbeoordeling van

verzoeker zijn voorafgegaan; dat de verwerende partij ook aanstipt dat verzoeker op geen enkel ogenblik enig voorbehoud heeft geformuleerd betreffende de vrijwaring van zijn rechten, ook niet wat betreft de samenstelling van het beroepsorgaan;

2.3.1. Overwegende dat artikel 87, § 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988, bepaalt :

"Een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, genomen na advies van de Regeringen, wijst die algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het Rijkspersoneel aan, welke van rechtswege van toepassing zullen zijn op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten, evenals op het personeel van de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten, met uitzondering van het personeel bedoeld in artikel 17 van de Grondwet.";

Overwegende dat die bepaling werd uitgevoerd door het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen en van de colleges van de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie en van de Franse gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (APKB); dat artikel 62, § 1, van dat koninklijk besluit als volgt luidt :

"De algemene principes vermeld in de artikelen 1 tot 60 zijn van toepassing op de personeelsleden die in statutair verband zijn tewerkgesteld bij de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de Gemeenschappen, de Gewesten, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en, overeenkomstig de decreten die werden aangenomen krachtens artikel 138 van de Grondwet, van de Franse Gemeenschapscommissie en waarvan de lijst door Ons is vastgesteld, na overleg met de betrokken executieve.";

dat die bepaling, in zoverre de Koning zich daarbij de bevoegdheid voorbehoudt om de publiekrechtelijke rechtspersonen aan te wijzen op wier personeel de algemene principes slechts van toepassing zouden zijn, in strijd is met artikel 87, § 4, van de voornoemde bijzondere wet en op grond van artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten;

2.3.2. Overwegende dat artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, van voornoemd koninklijk besluit van 26 september 1994 als volgt luidt :

"Met inachtneming van de hierna vermelde principes bepaalt het statuut de regels en de procedure voor de evaluatie van de ambtenaren die in werkelijke dienst zijn :

(...)

7° indien de ambtenaar ermee niet kan instemmen dat hij niet de meest positieve waardering heeft gekregen, heeft hij wat de inhoud betreft recht op beroep bij de directieraad; hij heeft het recht om te worden gehoord en bijgestaan door de persoon naar eigen keuze; 8° behoudens het in 7° bedoelde geval, heeft de ambtenaar, indien hij niet kan instemmen met de hem medegedeelde evaluatie, wat inhoud en vorm betreft recht op beroep bij een commissie die voor de ene helft samengesteld is uit leden aangewezen door de overheid en voor de andere helft uit leden aangewezen door de representatieve vakorganisaties van het personeel; die commissie heeft een advies- of beslissingsbevoegdheid; dat recht op beroep staat eveneens open voor de in 7° bedoelde ambtenaar die een vormgebrek kan inroepen; de ambtenaar heeft het recht om te worden gehoord en bijgestaan door de persoon naar eigen keuze;

(...).";

2.3.3. Overwegende dat artikel 43 van het administratief personeelsstatuut van de VRT, zoals goedgekeurd door de raad van bestuur van de VRT op 7 december 1998, weliswaar voorziet in een mogelijkheid van beroep door de betrokken ambtenaar tegen de voorstellen tot het toekennen van de beoordeling bij een "kamer van beroep"; dat voormeld statuut haar samenstelling echter niet bepaalt zoals voorgeschreven door artikel 25, eerste lid, 8°, van het APKB; dat blijkens artikel 8 van bijlage 3 bij het

statuut de kamer van beroep bestaat uit een voorzitter en drie leden die worden aangesteld door de gedelegeerd bestuurder, met als voorzitter de algemeen directeur die, naar de mening van de gedelegeerd bestuurder, het minst bij de zaak betrokken is, terwijl de leden ten minste een graad van rang 13 of behorend tot klasse 14 hebben, maar altijd een hogere graad dan de appellant; dat die bepaling een samenstelling van de kamer van beroep overeenkomstig artikel 25, eerste lid, 8°, van het APKB onmogelijk maakt, al was het maar omdat al haar leden worden aangewezen door de gedelegeerd bestuurder en er geen aangewezen kunnen worden door de representatieve vakorganisaties van het personeel; dat ook de kamer van beroep welke het voorstel van beoordeling van verzoeker voor 1999 onder ogen heeft genomen niet was samengesteld overeenkomstig artikel 25, eerste lid, 8°, van het APKB;

2.3.4. Overwegende wat het argument betreft dat het APKB niet aangepast is aan de structuur van de VRT, dat integendeel het die structuur is welke onverenigbaar is met de organisatorische vereisten zoals vooropgesteld door artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, van het APKB; dat het bijkomend argument als zou een naamloze vennootschap van publiek recht, die de structuur heeft van een handelsvennootschap, onmogelijk kunnen worden gedwongen tot een aangepaste structuur, slechts opgaat in zoverre niet de VRT maar degenen die die structuur hebben vastgesteld -de Vlaamse decreetgever en de Vlaamse regering- daarvoor verantwoordelijk zijn, doch zulks niet tegen verzoeker kan worden opgeworpen; dat voorts een naamloze vennootschap van publiek recht weliswaar de vorm heeft van een handelsvennootschap doch niettemin een overheidsinstelling is en blijft en haar werkingsregels -inzonderheid de statuten van haar personeel- op dat stuk kunnen worden aangepast aan de regels van publiek recht waaraan zij onderworpen is en die op de regels van privaatrecht primeren; dat wat dat laatste betreft overigens kan worden opgemerkt dat noch het decreet van 29 april 1997 betreffende

de omzetting van de BRTN in een naamloze vennootschap van publiek recht, noch de goedgekeurde statuten van de VRT de samenstelling van de kamer van beroep inzake jaarlijkse beoordelingen regelen, doch dat de raad van bestuur dat heeft gedaan middels artikel 8 van bijlage 3 bij het personeelsstatuut, zonder daarbij artikel 25, eerste lid, 8°, van het APKB in acht te nemen, hoewel hem dat mogelijk was geweest;

2.3.5. Overwegende dat, zelfs indien kan worden aangenomen dat "de VRT zich derwijze intern (heeft) georganiseerd dat de rechten van alle betrokkenen in het kader van de beoordelingsprocedures optimaal en maximaal kunnen worden gerespecteerd, uiteraard vanuit de specifieke VRT-structuur", en dat wat betreft de samenstelling van het beroepsorgaan verzoeker nooit enig voorbehoud heeft geformuleerd betreffende de aanwezigheid c.q. onpartijdigheid van één van de leden van het beroepsorgaan, de vaststelling blijft dat de kamer van beroep niet paritair was samengesteld en dat de helft van de leden niet werd aangewezen door de representatieve vakorganisaties van het personeel, zodat hoe dan ook artikel 25, eerste lid, 8°, van het APKB kennelijk werd geschonden; dat geen met de ontvankelijkheid van het middel verband houdende rechtsregel of algemeen beginsel verzoeker verplichtte de onregelmatige samenstelling van de kamer van beroep -wat in dezen niet gelijk te stellen is met de wraking van één of meer van haar leden- op te werpen vooraleer zijn beroep bij de Raad van State in te stellen;

2.3.6. Overwegende dat het eerste middel, in zoverre het gesteund is op de schending van artikel 25, eerste lid, 8°, van het voornoemde APKB, als kennelijk gegrond in de zin van artikel 94 van het algemeen procedurereglement van 23 augustus 1948 dient te worden aangemerkt en de nietigverklaring van de bestreden handeling meebrengt;

3. Overwegende dat de vernietiging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 11 september 2000 van de gedelegeerd bestuurder van de Vlaamse Radio- en Televisieomroep, houdende de statutaire eindbeoordeling "onvoldoende" van Paul GOEDHUYS voor het jaar 1999.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier mei 2000 en een, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.